

NEUVOSTON DIREKTIIVI 98/80/EY,

annettu 12 päivänä lokakuuta 1998,

yhteisen arvonlisäverojärjestelmän täydentämisestä ja direktiivin 77/388/ETY muuttamisesta – sijoituskultaa koskeva erityisjärjestelmä –

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 99 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen ⁽¹⁾,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon ⁽²⁾,

ottaa huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽³⁾,

sekä katsoo, että

jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta — yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määräytymisperuste, 17 päivänä toukokuuta 1977 annetun kuudennen neuvoston direktiivin 77/388/ETY ⁽⁴⁾, kultaa koskevat liiketoimet ovat periaatteessa veronalaisia, vaikka kyseisen direktiivin 28 artiklan 3 kohdassa sekä liitteen F 26 kohdassa säädetyn siirtymäkautta koskevan poikkeuksen perusteella jäsenvaltiot voivat jatkaa muuta kuin teolliseen käyttöön tarkoitettua kultaa koskevien liiketoimien vapauttamista verosta; kyseistä siirtymäkautta koskevan poikkeuksen soveltaminen joissakin jäsenvaltioissa aiheuttaa tiettyä kilpailun vääristymistä,

kulta ei ole ainoastaan tuotantopanos, vaan sitä hankitaan myös sijoitustarkoituksiin; yleisten verosäännösten soveltaminen on merkittävä este sen käytölle taloudellisiin sijoitustarkoituksiin ja oikeuttaa sen vuoksi erityisjärjestelmän soveltamiseen sijoituskullan osalta; tällainen sääntely lisäisi myös yhteisön kultamarkkinoiden kansainvälistä kilpailukykyä,

kullan toimittaminen sijoitustarkoituksiin on luonteeltaan samanlaista kuin muut taloudelliset sijoitukset, jotka on usein vapautettu verosta kuudennen direktiivin nykyisten säännösten nojalla, ja siksi verosta vapauttaminen on ilmeisesti tarkoituksenmukaisin verokohtelu sijoituskullan luovutusten osalta,

sijoituskullan määritelmän olisi katettava ainoastaan erittäin puhdas, muodoltaan ja painoltaan määrätty kulta, jolla käydään kauppaa kultamarkkinoilla, sekä kultakolikot, joiden arvo ensisijaisesti vastaa niiden sisältämän kullan hintaa; kultakolikoiden osalta olisi avoimuuden takia vuosittain laadittava edellytykset täyttävien koli-

koiden luettelo jolla annettaisiin turvaa tällaisilla kolikoilla kauppaa käyville toimijoille; kauppiaitten oikeus-turva edellyttää, että kyseiseen luetteloon otettujen kolikoiden on katsottava täyttävän tämän direktiivin verovapautusperusteet koko sen vuoden ajan, jonka luettelo on voimassa; tällaisella luettelolla ei rajoiteta tapauskohtaista vapauttamista sellaisten kolikoiden osalta, mukaan lukien äskettäin lyödyt kolikot, jotka eivät ole luettelossa, mutta täyttävät tässä direktiivissä säädetty arviointiperusteet,

koska verosta vapauttaminen ei periaatteessa anna mahdollisuutta veron vähentämiseen silloin kun vero kullan arvosta voidaan veloittaa aikaisemmista liiketoimista; tällaisen veron vähentäminen olisi sallittava erityisjärjestelmän etujen takaamiseksi ja kilpailun vääristymien välttämiseksi maahantuodun sijoituskullan suhteen,

mahdollisuus käyttää kultaa sekä teollisiin että sijoitustarkoituksiin edellyttää, että toimijoiden on voitava valita normaali verotus, silloin kun heidän liiketoimintansa on joko sijoituskullan tuottamista tai kullan muuntamista sijoituskullaksi taikka tällaisen kullan tukkukauppaa, kun he liiketoiminnassaan tavanomaisesti toimittavat kultaa teollisiin tarkoituksiin,

kullan kaksikäyttö voi tarjota uusia mahdollisuuksia veropetoksiin ja veronkiertoon, mikä edellyttää jäsenvaltioiden toteuttavan tehokkaita valvontatoimenpiteitä; sen vuoksi on toivottavaa, että toimijat pitävät kirjaa ja säilyttävät asiakirjat yhteisten vähimmäisvaatimusten mukaisesti, vaikka jäsenvaltio voi katsoa kyseisten vaatimusten täyttyneen, jos tiedot ovat jo saatavissa yhteisön muun lainsäädännön perusteella,

kokemus on osoittanut, että useimpien tietyn pitoisuuden ylittävää kultaa koskevien luovutusten osalta käännettyllä verovelvollisuusjärjestelmällä voidaan osaltaan ehkäistä veropetoksia samalla kun se vähentää liiketoimen rahoituskustannusta; on kohtuullista sallia jäsenvaltioiden käyttää tällaista järjestelmää; kuudennen direktiivin 23 artiklassa säädetään kullan maahantuonnin osalta samoin, että veroa ei makseta maahantuontihetkellä edellyttäen, että se on mainittu kyseisen direktiivin 22 artiklan 4 kohdan mukaisesti tehtävässä ilmoituksessa.

jäsenvaltion sääntelemillä kultamarkkinoilla suoritettuihin liiketoimiin edellyttävät, että niiden verokohtelua yksinkertaistetaan lisää, koska tällaisten toimien määrä on suuri

⁽¹⁾ EYVL C 302, 19.11.1992, s. 9

⁽²⁾ EYVL C 91, 28.3.1994, s. 91

⁽³⁾ EYVL C 161, 14.6.1993, s. 25

⁽⁴⁾ EYVL L 145, 13.5.1997, s. 1, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 96/95/EY (EYVL L 338, 28.12.1996 s. 89).

ja ne tehdään nopeasti; jäsenvaltioiden sallitaan olla soveltamatta erityissääntelyä, lykätä veronkanto ja olla soveltamatta kirjaamisvelvollisuutta, ja

koska uusi verosääntely korvaa kuudennen direktiivin 12 artiklan 3 kohdan e alakohdassa ja liitteen F 26 kohdassa olevat säännökset, kyseiset säännökset olisi poistettava,

ON ANTANUT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Lisätään direktiivin 77/388/ETY 26 b artikla seuraavasti:

”26 b artikla

Sijoituskultaa koskeva erityisjärjestelmä

A. Määritelmä

Rajoittamatta muiden yhteisön säännösten soveltamista tässä direktiivissä tarkoitetaan: ’sijoituskullalla’

- i) hargon tai levyn muodossa olevaa kultaa, jonka paino on hyväksytty kultamarkkinoilla, jonka pitoisuus on vähintään 995 tuhannesosaa, siitä riippumatta, onko se arvopaperimuodossa vai ei. Jäsenvaltiot voivat rajata järjestelmän ulkopuolelle pienet, enintään 1 gramman painoiset hargot tai levyt;
- ii) kultakolikoita,
 - jotka ovat pitoisuudeltaan vähintään 900 tuhannesosaa,
 - jotka on lyöty 1 800 jälkeen,
 - jotka ovat tai ovat olleet laillinen maksuväline lähtömaassa, ja
 - joiden tavanomainen myyntihinta ei ole yli 80 prosenttia korkeampi kuin kolikon sisältämän kullin käypä markkina-arvo.

Tällaisia kolikoita ei tässä direktiivissä katsota myytävän keräilyarvon vuoksi.

Kunkin jäsenvaltion on ilmoitettava komissiolle kunakin vuonna ennen 1 päivää heinäkuuta vuodesta 1999 lähtien nämä edellytykset täyttävät kolikot, joilla käydään kauppaa kyseisessä jäsenvaltiossa. Komissio julkaisee kattavan luettelon näistä kolikoista *Euroopan yhteisöjen virallisen lehden* C sarjassa ennen kunkin vuoden 1 päivää joulukuuta. Julkaistussa luettelossa olevien kolikoiden katsotaan täyttävän kyseiset edellytykset koko sen vuoden ajan, jota varten luettelo on julkaistu.

B. Sijoituskultaa koskeviin liiketoimiin sovellettavat erityisjärjestelyt

Jäsenvaltioiden on vapautettava arvonlisäverosta sijoituskullan luovutus, yhteisön sisäinen hankinta ja

maahantuonti mukaan lukien arvopapereiden muodossa oleva sijoituskulta, joko määriteltynä tai määrittelemättöminä erinä tai jolla käydään kultatili-kauppaa, ja mukaan lukien erityisesti kultalainat ja -vaihtosopimukset, joihin sisältyy sijoituskultaa koskeva omistus- tai saamisoikeus sekä sijoituskultaa koskevat liiketoimet, joihin sisältyy futuuri- ja termiinisopimuksia, jotka johtavat sijoituskultaa koskevan omistus- tai saamisoikeuden siirtoon.

Jäsenvaltioiden on myös vapautettava arvonlisäverosta niiden välittäjien suorittamat palvelut, jotka toimivat toisen nimissä ja toisen lukuun silloin, kun he päämiehensä lukuun osallistuvat sijoituskullan luovutukseen.

C. Oikeus valita verotus

Jäsenvaltioiden on myönnettävä sijoituskultaa tuottaville tai kultaa A kohdassa määritellyiksi sijoituskullaksi muuntaville verovelvollisille oikeus valita verotus sijoituskullan luovutuksissa toiselle verovelvolliselle, jos tämä luovutus olisi muuten vapautettu verosta B kohdan nojalla.

Jäsenvaltiot voivat myöntää verovelvollisille, jotka liiketoiminnassaan tavanomaisesti luovuttavat kultaa teollisiin tarkoituksiin, oikeuden valita verotus A kohdan ensimmäisen alakohdan i alakohdassa määritellyn sijoituskullan luovutuksissa toiselle verovelvolliselle, jos luovutus olisi muutoin vapautettu verosta B kohdan nojalla. Jäsenvaltiot voivat rajoittaa valintaoikeuden soveltamisalaa.

Jos luovuttaja on käyttänyt verotuksen valintaoikeutta ensimmäisen tai toisen kohdan nojalla, jäsenvaltioiden on myönnettävä välittäjälle oikeus valita verotus B kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettujen palvelujen osalta.

Jäsenvaltioiden on annettava valintaoikeuden käyttöä koskevat yksityiskohtaiset säännöt ja annettava komissiolle tiedoksi näiden valintaoikeuksien käyttöä kussakin jäsenvaltiossa koskevat soveltamissäännöt.

D. Vähennysoikeus

1. Verovelvollisella on oikeus vähentää

- a) C kohdan mukaista valintaoikeutta käyttäneen henkilön tai G kohdassa esitettyä menettelyä noudattaen hänelle luovutetun sijoituskullan osalta maksettava tai maksettu vero,

b) muun kuin sijoituskullan, joka myöhemmin on muunnettu sijoituskullaksi hänen toimestaan tai hänen lukuunsa, luovutuksen tai yhteisön sisäisen hankinnan tai maahantuonnin osalta maksettava tai maksettu vero,

c) kullan, mukaan luettuna sijoituskulta, muodon, painon tai pitoisuuden muuttamiseksi hänelle suoritetuista palveluista maksettava tai maksettu vero,

jos verovelvollisen seuraava kyseisen kullan luovutus on vapautettu verosta tämän artiklan nojalla.

2. Sijoituskultaa tuottavalla tai kultaa sijoituskullaksi muuntavalla verovelvollisella on oikeus vähentää kyseisen kullan tuotantoon tai muuntamiseen liittyvien tavaroiden ja palvelujen luovutusten tai yhteisön sisäisen hankinnan tai maahantuonnin osalta hänen maksettavakseen tuleva tai maksamansa vero aivan kuin hänen seuraavasta tämän artiklan mukaan verosta vapautetusta kullan luovutuksesta olisi maksettava vero.

E. Sijoituskullan kauppiaiden erityisvelvollisuudet

Jäsenvaltioiden on varmistettava vähintään, että sijoituskullan kauppiaat pitävät kirjaa kaikista sijoituskultaa koskevista merkittävistä liiketoimista ja säilyttävät asiakirjat, joista voidaan todeta tällaisissa liiketoimissa asiakkaan henkilöllisyys,

Kauppiaiden on säilytettävä näitä tietoja ainakin viisi vuotta.

Jäsenvaltiot voivat omaksua yhteisön muun lainsäädännön kuten rahoitusjärjestelmän rahanpesutarkoituksiin käyttämisen estämisestä 10 päivänä kesäkuuta 1991 annetun neuvoston direktiivin 91/308/ETY (*) nojalla toteutettujen toimenpiteiden mukaisia vastaavia velvoitteita ensimmäisen kohdan vaatimusten täyttämiseksi.

Jäsenvaltiot voivat määrätä tiukempia velvoitteita varsinkin erityisten rekistereiden pitämisestä tai erityisistä kirjanpitovaatimuksista.

F. Käännetty verovelvollisuus

Poiketen siitä mitä 21 artiklan 1 kohdan a alakohdassa, sellaisena kuin se on muutettuna 28 g artiklalla, säädetään, jäsenvaltiot voivat määrätä ostajan henkilöksi, joka on velvollinen maksamaan veron niiden säätämien menettelyjen ja ehtojen mukaisesti, sellaisen kulta-aineksen tai puolivalmiiden tuotteiden luovutuksesta, joiden pitäisyys on vähintään 325 tuhanneosaa tai sijoituskullan novutuksesta silloin, kun tämän artiklan C kohdassa tarkoitettua valintaoikeutta on käytetty. Käyttäessään tätä mahdollisuutta jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että veronmaksuvelvolliseksi määritty

henkilö täyttää ilmoituksen antamista ja veron maksamista 22 artiklan mukaisesti koskevat velvoitteet.

G. Säännellyillä kultamarkkinoilla suoritettavia liiketoimia koskeva menettely

1. Jäsenvaltio voi noudattaen 29 artiklassa säädettyä neuvottelumenettelyä olla soveltamatta erityisjärjestelmän mukaista sijoituskullan vapauttamista verosta tiettyjen kyseisessä jäsenvaltiossa suoritettujen liiketoimien, muiden kuin yhteisön sisäisten luovutusten tai viennin osalta:

a) sellaisten verovelvollisten välillä, jotka ovat jäseniä kyseisen jäsenvaltion sääntelemillä kultamarkkinoilla, ja

b) kun liiketoimi suoritetaan kyseisen jäsenvaltion sääntelemien kultamarkkinoiden jäsenen ja toisen verovelvollisen välillä, joka ei ole kyseisten markkinoiden jäsen.

Näissä olosuhteissa kyseiset liiketoimet ovat verolisia ja seuraavaa sovelletaan.

2. a) Edellä olevan 1 kohdan a alakohdan mukaisten liiketoimien osalta jäsenvaltion on yksinkertaistamisen vuoksi sallittava veronkannon lykkääminen samoin kuin vapautus arvonnalisäveron kirjaamisvelvollisuuksista.
- b) Edellä 1 kohdan b alakohdan mukaisten liiketoimien osalta voidaan soveltaa F kohdan mukaista käännettä verovelvollisuutta. Jos kultamarkkinoiden ulkopuolinen toimija ei lukuun ottamatta näitä liiketoimia olisi velvollinen rekisteröitymään arvonnalisäveroa varten kyseisessä jäsenvaltiossa, jäsenen on täytettävä verovelvoitteet kultamarkkinoiden ulkopuolisen toimijan puolesta kyseisen jäsenvaltion sääntösten mukaisesti.

(*) EYVL L 166, 28.6.1991, s. 77.”.

2 artikla

Poistetaan direktiivin 77/388/ETY 12 artiklan 3 kohdan e alakohta ja liitteessä F oleva 26 kohta.

3 artikla

1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan 1 päivänä tammikuuta 2000. Niiden on ilmoitettava komissiolle tästä viipymättä.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin, tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaus tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitetuista kysymyksistä antamansa kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

4 artikla

Tämä direktiivi tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

5 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Luxemburgissa 12 päivänä lokakuuta 1998.

Neuvoston puolesta

R. EDLINGER

Puheenjohtaja
